

לבוש בגדי חמודות

ספר בראשית פרק כז

(ח) ועתה בני שמע בקלי לאשר אני מצוה אתה: (ט) לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טבים ואעשה אתם מטעמים לאבִיךָ פֶּאֶשֶׁר אֶהֱבֶה: (י) והבאת לאבִיךָ וְאָכַל בְּעֵבֶר אֲשֶׁר יְבָרְכֶךָ לִפְנֵי מוֹתוֹ: (יא) ויאמר יַעֲקֹב אֶל רֵבֶקָה אִמּוֹ הֲנֵן עֹשֶׂוֹ אֲחִי אִישׁ שָׂעֵר וְאֹנְכִי אִישׁ חָלֵק: (יב) אוֹלֵי יְמֵשׁנִי אָבִי וְהֵייתִי בְּעֵינָיו כְּמִתְעַתֵּעַ וְהִבַּאתִי עָלַי קִלְלָה וְלֹא בְרָכָה: (יג) וַתֹּאמֶר לוֹ אִמּוֹ עָלַי קִלְלָתְךָ בְּנֵי אֶךְ שָׁמַע בְּקִלְי וְלָךְ קַח לִי: (יד) וַיֵּלֶךְ וַיִּקַּח וַיָּבֵא לְאִמּוֹ מִטְעָמִים כַּאֲשֶׁר אֶהֱבֶה אָבִיו: (טו) וַתִּקַּח רֵבֶקָה אֶת בְּגָדֵי עֹשֶׂוֹ בְּנֵה הַגְּדָל הַחֲמֹדֹת אֲשֶׁר אֶתָּה בְּבֵית וְתִלְבַּשׁ אֶת יַעֲקֹב בְּנֵה הַקָּטָן: (טז) וְאֵת עֶרְת גְּדֵי הָעֵזִים הַלְבִישָׁה עַל יָדָיו וְעַל חִלְקֵת צְוֹאֲרָיו: (יז) וַתֵּתֶן אֶת הַמִּטְעָמִים וְאֵת הַלֶּחֶם אֲשֶׁר עָשְׂתָה בְּיַד יַעֲקֹב בְּנֵה: (יח) וַיָּבֵא אֶל אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הֲנֵנִי מִי אַתָּה בְּנִי: (יט) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל אָבִיו אֲנֹכִי עֹשֶׂוֹ בְּכֶרֶךְ עֲשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלַי קוּם נָא שְׁבֵה וְאָכְלָה מִצִּידִי בְּעֵבוֹר תְּבָרְכֵנִי נְפֹשְׁךָ: (כ) וַיֹּאמֶר יַצְחָק אֶל בְּנֵוֹ מַה זֶה מֵהֵרַת לְמַצָּא בְּנִי וַיֹּאמֶר כִּי הִקְרָה יְדוּד אֱלֹהֶיךָ לִפְנֵי: (כא) וַיֹּאמֶר יַצְחָק אֶל יַעֲקֹב גֵּשׁה נָא וְאֶמְשָׁךְ בְּנֵי הָאֵתָה זֶה בְּנֵי עֹשֶׂוֹ אִם לֹא: (כב) וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב אֶל יַצְחָק אָבִיו וַיִּמְשָׁהוּ וַיֹּאמֶר הֲקָל קוֹל יַעֲקֹב וְהִיָּדִים יָדֵי עֹשֶׂוֹ: (כג) וְלֹא הִפְרִיחוּ כִּי הָיוּ יָדָיו כִּי־יָדָיו עֹשֶׂוֹ אֲחִיו שְׁעֶרֶת וַיְבָרְכֵהוּ: (כד) וַיֹּאמֶר אַתָּה זֶה בְּנֵי עֹשֶׂוֹ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי: (כה) וַיֹּאמֶר הַגֵּשׁה לִי וְאָכְלָה מִצִּיד בְּנֵי לְמַעַן תְּבָרְכֶךָ נְפֹשִׁי וַיִּגַּשׁ לוֹ וַיֹּאכַל וַיָּבֵא לוֹ יֵין וַיִּשַׁת: (כו) וַיֹּאמֶר אֵלָיו יַצְחָק אָבִיו גֵּשׁה נָא וְשָׁקָה לִי בְּנִי: (כז) וַיִּגַּשׁ וַיִּשַׁק לוֹ וַיִּרַח אֶת רִיחַ בְּגָדָיו וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר רָאֵה רִיחַ בְּנֵי כְרִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר בְּרָכְוֹ יְדוּד:

רש"י על בראשית פרק כז פסוק טו

החמודות - הנקיות כתרגומו דכייאת ד"א שחמד אותן מן נמרוד:

רש"י פסחים דף נד/ב

בגדו של אדם הראשון - שהיו חקוקות בו כל מין חיה ובהמה, והוא נמסר לנמרוד על כן יאמר כנמרוד גבור ציד (בראשית י), ועשו הרגו ונטלו, לפיכך היה איש ציד, והן שכתוב בהן החמודות אשר אתה בבית

דעת זקנים מבעלי התוספות בראשית פרק כז פסוק טו

(טו) החמודות - שחמדן מנמרוד וחמודין היו שהיו מצוירין עליהם כל החיות ועופות שבעולם ונראין כאלו הן חיים וכשהיה בשדה היו החיות והעופות באין אצלו וניצודין מאלוהן. ולמדרש זה קשה למה הלבישן ליעקב ונראה שרצתה להדמותו לגמרי לדמיון עשו:

פירוש הרע"ב על בראשית פרק כז פסוק טו

החמודות נקיות. ד"א שחמד אותן מנמרוד. ק' מאי ד"א יש לומר שלפירוש הראשון הל"ל נקיות ממש לכך פי' ד"א ופי' שחמד אותן מנמרוד אמרו במדרש שהם כתנות עור שעשה הקב"ה לאדם הראשון ועל הכתנות הללו היו מצוירות צורות כל חיות שבעולם וכ"ז שהיה אדם נוגע באחת מהצורות הי' החיה ההיא באה לפניו ועושה בה כל חפצו והכתנות הללו היו עתה של נמרוד וזהו שכתו' בו בנמרוד גבור ציד לפני ה' ואמ' עשו לנמרוד שישאיל לו

